

forbudet i Kraft strax. Hvis derimod Loven paany blev begrændset til kun at gjælde i kortere Tid, vilde Forholdet stille sig anderledes. Dertil sagde han dengang: Ja, det er rigtigt. Da han nu havde Ordet sidste Gang for at svare det ærede Medlem fra Fredensborg (S. Hage), udtalte han aldeles bestemt: Saar jeg Bemyndigelsen paany, saa vil jeg bruge den. Overfor disse noget forskjellige Udtalelser af Ministeren, skal jeg kun sige — jeg sagde det vist ogsaa før, men skal gjentage det — at Klerkallet kan gaa med til paany at give Ministeren Bemyndigelse til at udtale et Udførselsforbud, naar han finder det nødvendigt, men det maa selvfølgelig fortaas saaledes, at der skal foreligge væsentlige Grunde, nye Grunde, nye Motiver, inden Udførselsforbudet loyalt skal kunne sættes i Kraft. Men jeg er enig med den ærede Indenrigsminister i, at det er helst, at Rigsdagen siger, hvorledes det skal være, om vi skulle have et Udførselsforbud eller ei. Den ærede Indenrigsminister udtalte, at det var Billighedshenlynd mod Fabrikantene af Margarine her i Indlandet, at lægge Told paa Margarine, fordi Fabrikantene i Indlandet skulle svare Skat af Sesamolie, som jo bruges til Fabrikationen, medens der ikke er Told paa Margarine, og Udlandets Fabrikanter blive derved gunstigere stillede end Indlandets. Jeg vil give den ærede Minister Ret i, at vore Margarinefabrikanter i den Henseende ere stillede uheldigt, og hvis han vil være med til at rette dette Forhold nu i Mar, skal jeg yde ham min Medvirking dertil; men jeg synes nu ikke, det er rigtigt at rette dette Forhold paa den Maade, at lægge Told paa Margarine, men heldigere at rette det paa den Maade, at man lader Sesamolie blive toldfri. Da Tiden er saa langt fremrykket, skal jeg ikke trække Forhandlingerne længere ud; det, der er fremkommet, har ikke i fjerneste Maade kunnet bibringe mig et andet Syn paa det Forhold, og det har det vist heller ikke kunnet gøre overfor andre ærede Medlemmer her i Thinget; det har jo i det Væsentlige ogsaa været de gamle Afsaender, som jeg tilstrækkelig udførligt omtalte, da jeg først havde Ordet. Maa jeg dog endnu sige, at naar jeg nu ved denne Behandling vil tilraade dem, der ville følge Klerkallet, at stemme imod det Vædringsforslag, der er stillet af det ærede Medlem fra Bestervig (N. Andersen), at Ministeren skal paany have Bemyndigelse til at forbyde al Udførsel af Margarine her fra Landet, saafremt han finder det nødvendigt, skjøndt dette Vædringsforslag ligger Klerkallets Standpunkt nærmere end selve Paragrafen, saa er det, fordi

jeg finder det rigtigst, at vi faae en Afstemning om selve Udførselsforbudet, og det er det ikke muligt at faae paa anden Maade, end ved, at det ærede Medlems Vædringsforslag først forkastes.

Svar: Jeg vil kun sige et Par Ord til den ærede Ordfører, som bebrejdede mig, at jeg ikke havde undersøgt Retstilstanden i England saaledes, at jeg ganske kortelig kunde give ham Svar paa, hvorledes en eventuel Retsfag vilde falde ud; jeg tror ikke, at det ærede Medlem vilde gjøre mig nogen Bebrejdelse i den Retning, hvis han var noget mere inde i, hvor vanskeligt det er at afgive juridiske Responser. Vi vide Alle, at naar Talen er om dansk Ret, saa er det ikke saa lige for en Jurist at sige, hvad Udfaldet vil blive af en Retsfag, og dreier det sig om et Spørgsmaal af nogen Vanskelighed, saa vil det ærede Medlem i de fleste Tilfælde, naar han henvender sig til en Jurist med et saadant Spørgsmaal, faae det Svar: noget Bestemt kan jeg ikke sige, det beror paa Domstolene; hvad Udfald Processen vil faae, er meget tvivlsomt. Naar dette gjælder om indenlandsk Ret, saa gjælder det saa meget mere, naar der er Spørgsmaal om fremmed Ret. Det er ikke saadan at løbe til for danske Jurister at sige, hvad Udfald en Retsfag i England vil faae. Jeg haaber efter den hele Stilling, som Nationalitetsspørgsmaalet indtager i engelsk Lovgivning, ville vi vel kunne vinde en saadan Proces, og der er mere Udset til dertil, naar vi have Udførselsforbud, end naar vi ikke have det. Videre kunne vi ikke komme. Naar det ærede Medlem vil gjøre gjældende, at vi nu staa fuldstændig frie overfor en Afgjørelse af dette Spørgsmaal, saa har han formel Ret deri, jeg vil ogsaa stemme for en Afgjørelse men en, der er modsat det ærede Medlems; men jeg knytter rigtignok den Bøgtanke dertil, at hvis vi ikke blive enige, hvis det ikke lykkes nu at ende Sagen saaledes, at det bliver en fælles Mening, komme vi til at vende tilbage til, hvad der var fælles Mening for 2 Mar siden. Den var ikke, som det ærede Medlem sagde, at der ikke skulle udstedes Udførselsforbud, det var Rigsdagens Mening, og det var ikke Rigsdagens Mening, at der skulde udstedes Udførselsforbud, Meningen var tvødt, og saa overlod vi Spørgsmaalet til Ministeren. Jeg tror, at hvis vi ikke kunne faae anden Udgang paa Sagen, saa kunne vi ogsaa nøies dermed ved denne Seilighed, og naar den ærede Ordfører udtalte sig overfor det ærede Medlem for Thinget Amts 3die Valgkreds (N. Andersen), som han gjorde, saa har jeg den Forestilling, at